

กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียน: กรณีศึกษานิสิต ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*Motivation Strategies to efficacy in Classroom: Case study of
students to practice the teaching in school, Faculty of Education,*

Burapha University

เมธี ธรรมวัฒนา*

E-mail : maytee1976@hotmail.com

บทคัดย่อ

การสร้างแรงจูงใจในการเรียนเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งถ้าครูผู้สอนสร้างแรงจูงใจควบคู่กับทักษะวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมจะทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนได้ด้วยที่ครูกำหวังไว้ โดยทฤษฎีแรงจูงใจมีแนวคิดที่หลากหลาย แต่ในความเป็นจริงของการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการประยุกต์ใช้อย่างผสมผสาน กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในและแรงจูงใจภายนอก ในบทความนี้เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจที่มาจากการประสบการณ์ของอาจารย์นิเทศก์การสอนที่ให้คำแนะนำนิสิตปฏิบัติการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา นำไปสู่นวัตกรรมการสอน กิจกรรมที่สร้างสรรค์ และเทคนิคการสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพของนิสิต เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจ, ประสิทธิภาพในชั้นเรียน

Abstract

Motivation was necessary for instruction because the motivated is a factor influence to the student achievement. So, many principles of motivation was explained to various but in the real instruction must be combine the motivation strategies with intrinsic motivation and extrinsic motivation. The purpose of this article was presented to case study related to motivations strategies from my experience to suggested with student's Education faculty, Burapha University to practice the teaching at many schools in Chonburi province that, were created the good ideas to innovations, activities and motivation techniques to developing instruction efficacy.

Keywords : Motivation, Motivation Strategies, Effective in classroom

*อาจารย์ประจำวิชาภาควิชาศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทนำ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นหน่วยงานที่มีการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตครุที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งที่จะนำยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตไปสู่สัมฤทธิ์ผลดังในปัจจุบันที่ตั้งไว้ ส่วนหนึ่งคือการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในภาคส่วนของผู้สอน และผู้เรียน ในส่วนนี้องสามารถถ้วดและประเมินผลได้จากผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษา ซึ่งช่วงเวลาระหว่างการปฏิบัติการสอนนี้ คณะศึกษาศาสตร์ สามารถรับรู้ถึงพัฒนาการทางด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ของนิสิตตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ได้รับจากคณะศึกษาศาสตร์ โดยมีอาจารย์นิเทศก์ การสอนเป็นกลไกสำคัญในการติดตามตรวจสอบ รวมถึงการมีส่วนเติมเต็มในประสิทธิภาพทางการสอนของนิสิต ในสถานการณ์ปัจจุห และความท้าทายใหม่ๆ ที่เข้ามายังนิสิต ร่วมด้วยกับการใช้ทักษะชีวิตที่หลากหลาย ในการดำเนินการสอนในฐานะนิสิตปฏิบัติการสอน ซึ่งจากการที่ผู้เรียนได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์การนิเทศการสอนของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ตลอดระยะเวลา 4 ปี ได้พบเห็นปัจจุหามากมาย หนึ่งในนั้นก็คือการควบคุมชั้นเรียนของนิสิต และเป็นปัจจุหในลำดับแรกๆ โดยสามารถจำแนกทักษะความสามารถนิสิตได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 นิสิตสอนและควบคุมชั้นเรียนได้ดี มีสื่อการสอน มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีรอยยิ้มของนักเรียนระหว่างสอน กลุ่มที่ 2 นิสิตสอนและควบคุมชั้นเรียนได้พอใช้ มีสื่อการสอนเป็นบางครั้ง ไม่มีกิจกรรมเพื่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน รอยยิ้มแห่งความสุขในชั้นเรียนพบได้น้อย และกลุ่มที่ 3 นิสิตสอนและควบคุมชั้นเรียนได้ไม่ดี ไม่มีสื่อการสอน ไม่ใช้การสอนแบบมีส่วนร่วม ไม่มีเทคนิคชีวิธีการใดๆ ใน การเรียน การสอนนอกจากสอนตามหนังสือ และทำแบบฝึกหัดในงาน กลุ่มนี้มีนิสิตจำนวนน้อยไม่น้อย ซึ่งอาจารย์นิเทศก์

มีความจำเป็นที่จะต้องดูแลให้คำแนะนำในการพัฒนาศักยภาพทางการสอนอย่างยิ่ง

การควบคุมชั้นเรียนเป็นศาสตร์และเป็นศิลป์ของครุผู้สอนทุกคนที่พึงมี ในฐานะความเป็นผู้จัดการชั้นเรียนที่มีความคาดหวังของผู้เรียนและผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของเขารับความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม และทักษะชีวิตต่างๆ มากมายที่ต้องผสมผสานเข้ากับการจัดการเรียนการสอน สิ่งนี้จึงเป็นภาระหน้าที่ครุที่ต้องมีการวางแผน และจัดการแผนนั้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายสูงสุด บทความนี้จึงนำเสนอส่วนหนึ่งของการจัดการในชั้นเรียนซึ่งก็คือ “กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจ (Motivation Strategies)” และบริบทของการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงของนิสิตปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ผู้เรียนได้เก็บเกี่ยว และแนะนำให้นิสิตได้สร้างสรรค์นวัตกรรมการสอน ตลอดจนการนำไปใช้ในการจัดการในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมาย

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความขยันหมั่นเพียร และเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมาย และผลลัพธ์ทางการเรียน (ประยัด จิระวรพงศ์, 2553:5) โดยแรงจูงใจ (Motivation) หมายถึงกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจิตใจให้กระทำการหรือดื่นรนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยแรงจูงใจแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง การผลักดัน การตอบสนองความต้องการที่มีอยู่ภายในตัวผู้เรียน เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการรู้ ความรู้สึกในสมรรถภาพ และการเติบโต โดยแรงจูงใจภายในเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่ผู้เรียนรู้สึกทำให้แรงจูงใจนี้ค่อนข้างมีผลลัพธ์ หรือขานวนกับ

ผู้เรียน 2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มาระดับต้นให้เกิดพฤติกรรม อาจเกี่ยวข้องกับการได้รับรางวัลภายนอก เช่น เมื่อผู้เรียนทำงานสำเร็จ รางวัลออาจจะเป็นคำพูดชมเชยจากครูผู้สอน การได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงๆ หรือสิทธิพิเศษอื่นๆ แรงจูงใจภายนอกนี้ไม่คงทนถาวร ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจเฉพาะที่ตนพึงพอใจ หรือที่ต้องการ

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ความสำคัญของแรงจูงใจจะมีอิทธิพลมากหรือน้อยต่อการเรียนของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับ กลยุทธ์หรือวิธีการสร้างแรงจูงใจของครูผู้สอน ซึ่ง Dembo and Seli. (2008: 10) ได้กล่าวไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมี 6 ปัจจัยที่สัมพันธ์เชื่อมโยง ได้แก่ แรงจูงใจทฤษฎีการเรียนรู้ การจัดการเวลา สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางสังคม และการติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยแรงจูงใจถูกระบุเป็นปัจจัยแรกที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ Ford (1992) ได้คิดสูตรรวมการทางคณิตศาสตร์ไว้อย่างน่าสนใจมาก ดังนี้ แรงจูงใจ ผลสัมฤทธิ์ และสมรรถนะ เท่ากัน (แรงจูงใจ คูณ ทักษะ) หารช่วงวิทยาคูณด้วยการตอบสนองสิ่งแวดล้อม ซึ่งอธิบายความได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ และสมรรถนะ เป็นผลลัพธ์ของแรงจูงใจ ทักษะ ความสามารถเชิงชีวิทยาของบุคคลที่จะมีปฏิกริยาต่อการตอบสนองสิ่งแวดล้อม โดย Schunk, Pintrich and Meece (2010: 175) ได้แสดงตัวอย่างตามสูตรทางคณิตศาสตร์ของ Ford ข้างต้นว่าเมื่อ้อนนักกีฬาในสเกตบอร์ดที่ประสบความสำเร็จคนหนึ่งเท่ากับ เขาเมื่อแรงจูงใจในระดับสูง มีทักษะทางการเล่นที่ดี ที่มาจากการมีโค้ชที่เก่ง (นั่นคือการตอบสนองสิ่งแวดล้อม) ซึ่งเขาจะเป็นนักกีฬาสเกตบอร์ดอาชีพไม่ได้ถ้าเขามีเพียง 150 ซม. (องค์ประกอบเชิงชีวิทยา ซึ่งจำกัดการเล่น), จากตัวอย่างข้างต้นถ้าจะกล่าวได้ว่าการ

ที่ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้นั้น อาจจะเท่ากับ การที่ครูสร้างแรงจูงใจ มาก การสร้างทักษะทางวิชาการต่างๆ ผ่านกลยุทธ์การสอนของผู้สอน โดยมีการแนะนำวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นแรงจูงใจ จึงมีความสำคัญจำเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีแรงจูงใจที่นักจิตวิทยาใช้อธิบายความมีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีพุทธิกรรมนิยม
2. ทฤษฎีพุทธิปัญญา尼ยม
3. ทฤษฎีมนุษยนิยม

1) ทฤษฎีพุทธิกรรมนิยม เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า ความต้องการด้านปัญญา หรือการรู้คิดไม่สำคัญเท่ากับแรงเสริมที่ควบคุมให้เกิดพุทธิกรรม ซึ่งรูปแบบของทฤษฎีก่อรุ่นนี้เป็นที่นิยมของครูผู้สอน โดยมีความชัดเจน ตรงไปตรงมา และง่ายต่อการประยุกต์ใช้ (Mclean, 2003:7) สอดรับกับนักจิตวิทยาที่มีความเชื่อว่าบุคคลจะเกิดแรงขับ หรือแรงจูงใจ เมื่อพุทธิกรรมนั้นได้รับการเสริมแรง ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนยินยอมทำงานให้สำเร็จโดยไม่มีข้อโต้แย้ง เพราะถ้าทำสำเร็จจะได้เกรดสูง และได้รับคำชื่นชมเชยจากทั้งครูและผู้ปกครอง (อรจรีญ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2545: 14) ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นแรงจูงใจภายนอก

2) ทฤษฎีพุทธิปัญญา尼ยม ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายใน ซึ่งผู้เรียนจะเห็นคุณค่าของ การเรียนรู้เพื่อตนเอง นั่นคือการที่ผู้เรียนจะพยายามทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ และพวกเขางานมีพุทธิกรรมที่ผ่อนคลาย และดังที่ Schunk, Pintrich and Meece (2010: 33) กล่าวว่าทฤษฎีนี้ยอมรับว่าแรงจูงใจเป็นผลมาจากการปฏิกริยาที่เกิดขึ้นจากพุทธิปัญญา และพุทธิกรรม โดยทฤษฎีนี้ยังมีข้อจำกัดในส่วนของการกระดับต้นให้เกิดความไม่สมดุลทางปัญญา

ของผู้เรียนทุกคน ตัวอย่างเช่น การใช้กิจกรรม 20 คำถาม (มีรายละเอียดอยู่ในกรณีศึกษาที่ 1) ในการนำเข้าสู่บทเรียน ผู้เรียนบางคนอาจสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการถามคำถามเพื่อต้องการจะทราบคำตอบ แต่ผู้เรียนบางคนอาจจะไม่สนใจที่จะรับรู้ และตั้งคำถามกับกิจกรรมแม้แต่น้อย ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายใน

3) ทฤษฎีมนุษยนิยม ทฤษฎีนี้ท้าทายความเชื่อของทฤษฎีพุทธิกรรมนิยมอย่างมาก (Schunk, Pintrich and Meece, 2010:35) ซึ่งนักทฤษฎีท่านที่เป็นที่รู้จักอย่างมากก็คือ Abraham Maslow โดยทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow's hierarchy of need (1954) ได้แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับ ได้แก่

- 5) ความต้องที่จะรู้จักตนเอง
- 4) ความต้องการที่จะรู้ว่าตนเองมีค่า
- 3) ความต้องการความรัก
- 2) ความต้องการความปลดภัย
- 1) ความต้องทางกายภาพ

ผู้เรียนจะแสวงหาความต้องการในขั้นที่สูงขึ้น คนเราจึงมีพุทธิกรรมต่างๆ ตามความต้องการตัวอย่างตามทฤษฎีมนุษยนิยมนี้ ผู้สอนต้องปรับการเรียนการสอนตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน นอกจากรูปแบบที่มีข้อจำกัดอยู่ที่ว่าเมื่อผู้สอนพยายามสร้างแรงจูงใจ ผู้สอนก็ต้องพยายามทำความเข้าใจผู้เรียน และรู้ว่าผู้เรียนต้องการอะไรมากที่สุด ทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนเป็นหลัก

สรุปทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบันเรามักพบเจอกับคำถามที่ว่า “แรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกอย่างไหนมีประสิทธิภาพดีกว่ากัน?” คงเป็นคำถามที่ตอบได้ยาก เพราะประสิทธิภาพของการสร้างแรงจูงใจขึ้นอยู่กับแต่ละสถานการณ์ในห้องเรียน เนื้อหาสาระ บริบทของ

ผู้เรียน ๆ ซึ่งครูผู้สอนจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ เพื่อเลือกใช้ การสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนโดยครูมีความจำเป็นต้องมีการใช้อย่างผสมผสานหลายทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน ดังที่ Mclean (2003: 9) ได้กล่าวไว้ว่าในบางกิจกรรมนักเรียนมีความจำเป็นต้องการแรงจูงใจที่ผสมผสานทั้งภายนอก และภายใน เช่น เด็กที่มีความสนใจในการเรียนเพื่อฝึกเล่นเปียโนไม่มากเท่าต้องการเมื่อนำไปการเรียนรู้ที่ดีที่เป็นแรงจูงใจภายนอก ผ่านการซักชวนจากพ่อแม่ของเขารูปแบบที่สุดแล้ว การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการให้ความสำคัญ และทำความชัดเจนในการนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกที่เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนั้น อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2545:11) ได้ระบุว่า ผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาองค์ประกอบ 3 ประการในการสร้างแรงจูงใจมีดังนี้

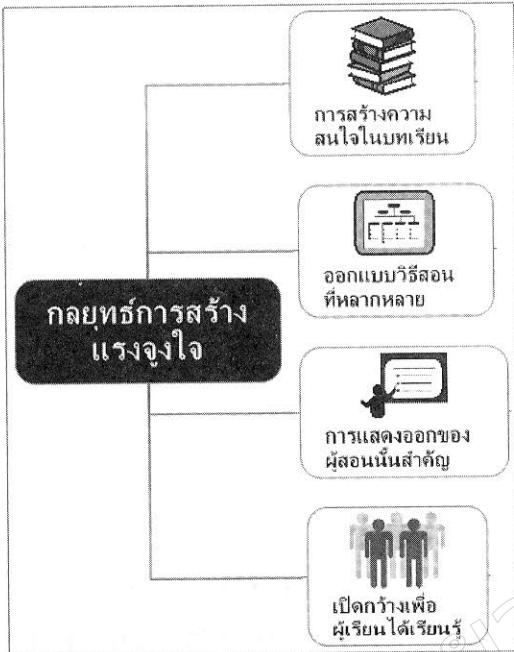
1) ครูผู้สอนควรตระหนักในข้อดี และข้อจำกัดของการใช้แรงจูงใจภายใน และภายนอก

2) ครูผู้สอนควรตระหนักรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจมีหลายทฤษฎีแต่ละทฤษฎีนำเสนอประโยชน์ต่อแต่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเลือกใช้

3) ครูผู้สอนควรตระหนักรู้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนต่างมีผลต่อการตัดสินใจใช้กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียน

กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพ

ในการสร้างแรงจูงใจตามแนวคิดของ Burden (2003: 115) สามารถสรุปเป็นกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนได้ 4 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

ภาพ 1 สรุปกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอน (Burden, 2003:115)

1) การสร้างความสนใจในบทเรียน

การสร้างความสนใจในบทเรียน ครูผู้สอนสามารถทำได้โดยการเลือกเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ ด้วยการสอบถาม การให้นักเรียนเลือกหัวข้อบทเรียน หรือการนำเสนอผลในปัจจุบันที่น่าสนใจมาใช้ นอกจากนั้นการเน้นความสัมพันธ์ของเนื้อหาของบทเรียนจะเป็นการสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ เช่นกัน ซึ่งถ้าผู้เรียนได้รับทราบถึงประโยชน์ของสิ่งที่พากเพียรจะได้เรียนรู้ หรือลักษณะของเนื้อหาที่ เชื่อมโยงกับการทำนุบำรุงสุขภาพที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ส่วนนี้ย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความสุข และเกิดแรงจูงใจในการเรียนได้ (ยุพิน ใจตรง, 2551: 51)

กรณีศึกษาที่ 1

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปฏิบัติการสอนณ โรงเรียนสังคี形ที่บวิทยาคณ จ.ชลบุรี นิสิตปฏิบัติการ

สอนได้สอบถามนักเรียนในชั้นเรียนถึงความสนใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับสัตว์ จึงเป็นที่มาของ “กิจกรรม 20 คำ答” ใช้หรือไม่ใช่บอกมา” เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนถามคำ答 กิจกรรมนี้เป็นการสร้างความสนใจที่เชื่อมโยงบทเรียนวิชาภูมิศาสตร์ กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในเรื่องภูมิศาสตร์ของประเทศไทย หรืออเมริกา ซึ่งกิจกรรมเริ่มด้วยการที่นิสิตนำสิ่งของสิ่งหนึ่งใส่ไว้ในกล่องทึบแสงแล้วนำมาให้นักเรียนในห้องตั้งคำถามทายว่าสิ่งของสิ่งนี้คืออะไร โดยนิสิตจะตอบเพียงแค่ ใช่หรือไม่ใช่เท่านั้น ซึ่งเมื่อเฉลยสิ่งของออกมานิสิตจึงเชื่อมโยงสิ่งของที่เป็นแก้วน้ำที่มีรูปภาพวัวป่าใบชัน โดยวัวป่าใบชันมีแหล่งที่อยู่ส่วนหนึ่งในทวีปอเมริกา ข้อมูลของวัวจึงเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนได้อย่างสนุกสนานน่าสนใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจภายใน นอกจากนั้นนักเรียนคนที่ตั้งคำ答ได้จะรับคำชมเชย และเสียงปรบมือจากเพื่อนเป็นรางวัล ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในอกรที่ยั่วและมีประสิทธิภาพ

กรณีศึกษาที่ 2

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ปฏิบัติการสอนโรงเรียนบางละมุง จ.ชลบุรี ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ “กิจกรรมเขียนจดหมายถึงดารา” คงปฏิเสธไม่ได้ว่าศิลปินดาราในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในด้านต่างๆ อย่างมากน้ำ ซึ่งนักเรียนในโรงเรียนนี้ก็ เช่นกัน เมื่อได้ที่นิสิตปฏิบัติการสอนยกตัวอย่างภาพดาราที่โปรดปรานขึ้นมา นักเรียนในชั้นก็จะแสดงรอยยิ้ม และมีเสียงร้องขึ้นตามมา สิ่งนี้เองจึงเป็นที่มาของกิจกรรม “จดหมายนี้ถึงเธอ (My letter to my star)” เป็นการฝึกเขียนจดหมายภาษาอังกฤษไปหาดาราหนึ่งคนที่นักเรียนชื่นชอบมีความ Yahaw จำนวน 1 หน้ากระดาษ A4 และจดหมายนั้นต้องนำส่งไปหาดาราคนนั้นได้จริง การกำหนดให้มีการนำส่งจริงนี้เอง ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น และตั้งใจมากเป็นพิเศษ รวมถึงเป็นการนำมายังแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนได้อย่างดี โดยมีเหตุการให้คะแนนในส่วนที่ 1)

นักเรียนที่เขียนคำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง ส่วนที่ 2) นักเรียนตกลงใจด้วยกันว่าจะได้พยายามสร้างสรรค์ ซึ่ง ผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงจะได้รับการคัดเลือก ทำสำเนา ใจด้วยไปติดบนรั้วหน้าชั้นเรียน ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจภายนอกที่ดีวิธีหนึ่ง

2) ออกแบบวิธีสอนที่หลากหลาย

การเรียนการสอนตลอด 1 คาบเรียนของครูผู้สอนสามารถออกแบบการสอนได้หลากหลายวิธี ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนลุյงใจผู้เรียนให้เกิดความสนใจได้อย่างมาก เช่น การสอนบรรยาย สาธิต เกม การทำงานกลุ่ม การใช้แบบฝึกหัด การอภิปราย การสืบสวน สอนสวน บทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งในแต่ละวิธีสอนจะมีข้อดี และข้อจำกัดแตกต่างกัน ครูผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณา และสร้างสรรค์ตามความเหมาะสมของเนื้อหาสาระที่คิดว่าน่าจะสอดรับกับความสนใจของผู้เรียน

กรณีศึกษาที่ 3

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ปฏิบัติการสอนโรงเรียนทุ่ง คุณภาพพิทยา (กรุงเทพฯ อนุเคราะห์) จ.ชลบุรี ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ “กิจกรรมแบ่งบ้านในคำศัพท์ภาษาจีน” นิสิตปฏิบัติการสอนจะแบ่งกลุ่มนักเรียนในชั้นออกเป็น 5 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะเลือกผู้ไม่ค้าด้วยการทำทางกลุ่มละ 1-2 คน และให้อกูนาหน้าชั้นเรียน หลังจากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มใบคำด้วยการทำทางเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มทายคำศัพท์จนกระทึ่งหนึ่ดเวลาที่กำหนด โดยสามารถกลุ่มต้องช่วยกันตอบให้ได้ว่าเป็นคำศัพท์ภาษาจีนคำว่าอะไร ซึ่งในกิจกรรมนี้ใช้ในการทบทวนความจำของนักเรียนได้อย่างดี หลังจากกิจกรรมบททวนเสร็จสิ้นนิสิตยังใช้วิธีสอนแบบบทบาท สมมติในการสอนบทสนทนาภาษาจีน ทำให้ห้องเรียนภาษาจีนมีความสนุกสนาน บรรยายกาศน่าเรียนรู้อย่างมากสร้างแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนได้อย่างดี

นอกจากนั้นการที่ครูผู้สอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นได้จำเป็นต้องสร้างสภาพการณ์ที่เฉพาะบางอย่างดังที่ Lepper and Hodell (1989)

ระบุไว้ว่าความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนสามารถกระตุ้นได้ด้วยสภาพการณ์ 6 อย่างดังนี้

1 ความประหลาดใจ

2 ความสงสัย

3 ความไม่แน่ใจ

4 ความยุ่งเหยิงหรือการเผชิญกับความขัดแย้ง

5 การโต้แย้งถกเถียง

6 จินตนาการ

ทั้ง 6 อย่างนี้ครูผู้สอนสามารถนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายดังกรณีศึกษาต่อไปนี้

กรณีศึกษาที่ 4

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอน ชีววิทยา ปฏิบัติการสอนโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จ.ชลบุรี ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการได้ยัง ถกเถียง โดยนิสิตปฏิบัติการสอนได้ยกตัวอย่าง บุคคลที่ป่วยเป็นโรคไตโดยมีลักษณะอาการป่วยต่างๆ มากมายที่บ่งบอก หลังจากนั้นจึงตั้งคำถามให้นักเรียนค้นหาคำตอบว่า เพราะเหตุใดคนเราเมื่อสูญเสียไตเพื่อการนำไปรีบจาก ทำไม่คนคนนั้นเจ็บยังมีชีวิตอยู่ได้ ทั้งๆ ที่ไม่เป็นอย่างที่สำคัญต่อร่างกาย คำตอบมากมายของนักเรียนก็กลับมาหานิสิตสร้างความสนใจในการเรียนและแรงจูงใจภายในได้อย่างมาก

ส่วนหนึ่งในการมอบหมายงานที่ท้าทายและมีความยากจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในได้ แต่ถ้างานที่มอบหมายนั้นมีความยากเกินความสามารถ เมื่อ_nักเรียนทำไม่สำเร็จ อาจจะทำให้พากເ夷ดີມເລືກ ແລະ หมดความสนใจในการเรียนรู้ไปได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดระดับความยากง่ายให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันดังกรณีศึกษาที่ 5

กรณีศึกษาที่ 5

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาจีน โรงเรียนโพธิสมัพนัชพิทยาคาร จ.ชลบุรี นิสิตเล่าให้ฟังว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแต่ละห้องเรียนมีความสามารถในการเรียนแตกต่างกันมาก บางห้องเรียนสอนเนื้อหาในบทเรียนด้วยวิธีสอนบรรยาย และยกตัวอย่างก็สามารถเรียนรู้ทำความเข้าใจได้ หรือมอบหมายงานยากแค่ไหนก็สามารถปฏิบัติงานได้ แต่สำหรับบางห้องเรียนในบทเรียนที่เหมือนกัน มอบหมายงานระดับปานกลางก็ยังไม่สามารถทำความเข้าใจได้ นิสิตปฏิบัติการสอนจึงต้องปรับเนื้อหา และวิธีการที่แตกต่างให้เหมาะสมกับธรรมชาติของพื้นฐานความต้องการที่ต่างนี้

การสื่อสารถึงความคาดหวังของครูผู้สอน และสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้ เป็นการสื่อสารถึงเป้าหมายร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนล้วนสำคัญมากต่อการดำเนินการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แต่การสื่อสารนี้ บางครั้งก็ทำเป็นต้องมีสื่อที่เป็นสัญลักษณ์บางอย่างร่วมด้วยเพื่อให้เกิดแรงจูงใจของนักเรียน ดังกรณีศึกษาที่ 6

กรณีศึกษาที่ 6

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาจีน โรงเรียนทุ่งสุขลาพิทยา(กรุงไทยอนุเคราะห์) จ.ชลบุรี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับกิจกรรม “สมุดศัพท์สื่อสารได้” นิสิตปฏิบัติการสอนได้กำหนดให้นักเรียนในชั้นทุกคนทำสมุดจดศัพท์ภาษาจีนเล่มเด็กส่ง โดยก่อนมอบหมายนิสิตจะบอกถึงวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมนี้ ผ่านสมุดศัพท์ว่าเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว พร้อมด้วยเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างนักเรียน กับผู้สอนอีกด้วย การสื่อสารที่ว่าคือ การที่นักเรียนต้องการสอบถามผู้สอนนอกเวลา หรือต้องการให้ช่วยแปลประโยคภาษาจีนต่างๆ ได้แก่ การเขียนชื่อนักเรียนเป็นภาษาจีน เป็นต้น โดยนักเรียนสามารถพิมพ์ลงมาต่อๆ กัน ผ่านสมุดศัพท์สื่อสารได้ ซึ่งนักเรียนที่ส่งสมุดจะ

ได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) ที่เป็นแรงจูงใจก้านอกด้วยการประทับตรายางในสมุด เพื่อแสดงการส่งงาน กิจกรรมนี้ได้รับการตอบรับค่อนข้างดี เนื่องจากทุกคนอยากได้ชื่อตัวเองเป็นภาษาจีน และอยากได้ให้ครูผู้สอนช่วยแปลความหมายบางอย่างที่ไม่เข้าใจ กิจกรรมนี้จึงเป็นได้มากกว่าการทบทวนความรู้ความจำที่ทำผ่านๆ มา แต่เป็นช่องทางการสื่อสาร nokเวลาเรียนที่ไม่มีความเขินอายมาเป็นกำแพงกั้นการเรียนรู้

สื่อการสอน และการใช้สื่อการสอนเป็นเสมือนอาวุธคู่มือครูผู้สอนที่ขาดไม่ได้ การสร้างสรรค์สื่อการสอนที่เหมาะสม และเลือกสื่อการสอนที่นักเรียนมีความคุ้นเคย น่าจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างแรงจูงใจภายในห้องเรียนได้

กรณีศึกษาที่ 7

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาจีน โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จ.ชลบุรี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นิสิตปฏิบัติการสอนได้สังเกตว่า นักเรียนในชั้นส่วนใหญ่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเทคโนโลยีของโทรศัพท์มือถือ จึงกลยุทธ์ที่นิสิตนำมาใช้ “การสนทนากันผ่านที่สุดของ BlackBerry (BB ขนาดใหญ่)” ซึ่งบทสนทนานี้สร้างแรงจูงใจได้อย่างมาก many เนื่องจากสื่อการสอนที่นิสิตได้ประดิษฐ์ขึ้นมาเป็นโทรศัพท์มือถือ BlackBerry ขนาดใหญ่ที่มีเพียง 2 เครื่องในโลกเท่านั้น โดยนิสิตได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะผลัดกันมาอุ่นเครื่อง บนบทสนทนามาตรฐาน BB ขนาดใหญ่ ให้กับนักเรียนที่ส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยรุ่น อายุประมาณ 12-15 ปี นิสิตได้แนะนำให้เด็กๆ ลองใช้โทรศัพท์มือถือ BlackBerry ที่มีเพียง 2 เครื่องนี้ บทเรียนนี้สร้างห้างรอยยิ้ม แรงจูงใจภายใน และลดความยากของบทเรียนภาษาจีนไปพร้อมๆ กัน การเลือกสื่อจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าสื่อที่เลือกมาสอดรับกับบุคคลนี้ และความต้องการผู้เรียนแล้ว การเรียนการสอนที่วางแผนมาล่วงหน้าก็เหมือนจะประสบความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่งหนึ่งก็เป็นได้

3) การแสดงออกของผู้สอนนั้นสำคัญ

ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนคงปฏิเสธไม่ได้ว่าภาพของผู้เรียนคือสิ่งที่หันครูผู้สอนดังนั้นถ้าในห้องเรียนผู้สอนไม่แสดงถึงความมุ่งมั่นกระตือรือร้นในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระแล้ว ผู้เรียนก็อาจจะแสดงความรู้สึกไม่กระตือรือร้นเช่นเดียวกับผู้สอนได้ดังกรณีศึกษาที่ 8

กรณีศึกษาที่ 8

สำหรับนิสิตปฏิบัติการสอนบางครั้งการสอนภาคเรียนที่ 1 ก็เป็นสิ่งที่เป็นปัญหา ที่พบมากคือการที่นิสิตยังมีอาการจ่วงนอน ไม่กระฉับกระเฉง เดยๆ ซึ่งจากการไปนิเทศการสอนหลายครั้ง พบว่ามีผลกระบวนการอย่างมากต่อการจัดการเรียนการสอน แม้ว่า นิสิตจะได้เตรียมกิจกรรมที่ดี หรือสนับสนุนเพียงใด แต่นิสิตไม่แสดงความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉงให้ผู้เรียนได้เห็นແล้า กิจกรรมนั้นก็อาจไม่ประสบความสำเร็จ ดังที่คาดหวังไว้ได้

การลดความวิตกกังวลในการเรียนของผู้เรียนนั้น เป็นภาระหน้าที่หนึ่งของผู้สอนที่ต้องดำเนินการเนื่องจากความวิตกก็เป็นตัวกั้นความสนใจครัวเรือน ชั้นเรียน ถ้าผู้เรียนรู้ว่า ไม่มีผลต่อการให้คะแนนก็จะนักเรียนจำนวนมากที่ยกมือเพื่อขอตอบคำถาม แต่ในทางที่กลับกัน ถ้าครูผู้สอนระบุว่าครรลองพิจฉาทำไทย หรือหักคะแนนสถานการณ์อาจจะเปลี่ยนแปลงไป นักเรียนจะเกิดความกังวลต่อการตอบคำถามอย่างมาก และอาจจะตัดสินใจไม่ขอตอบคำถามครูผู้สอนก็เป็นได้ดังนั้นครูผู้สอน จึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เช่น กรณีศึกษาที่ 9

กรณีศึกษาที่ 9

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาจีน โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จ.ชลบุรี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการสอนภาษาจีนบ่อยครั้งจะพบว่า

นักเรียนจะไม่กล้า และไม่พยายามที่จะอ่านออกเสียง แม้尼สิตปฏิบัติการสอนจะบอกว่ามีคะแนนให้ก็จะมีผู้เรียนจำนวนไม่มากที่จะสนใจตอบรับคะแนนนี้ จึงเป็นที่มาของ “กิจกรรมบทหวานคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้เทคนิคเสริมแรงด้วยการ์ดเพิ่มพลังในการเรียน” ขั้นตอนแรกนิสิตจะจับสลากรเลขที่นักเรียนเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว เมื่อนักเรียนสามารถตอบได้จะได้รับแรงเสริมคือ การ์ดเพิ่มพลังในการเรียน (การ์ดรูปภาพทำด้วยกระดาษขนาด 3×6 ซม.) สามารถใช้แลกคะแนน หรือของรางวัลจากนิสิตปฏิบัติการสอนได้ก่อนสิ้นภาคเรียน ส่วนนักเรียนที่ตอบผิดหรือไม่สามารถตอบคำถามได้จะไม่ได้รับการลงโทษ หรือหักคะแนนได้ฯ จากการสอนตามผลการใช้เทคนิคการเสริมแรง พบว่าในครั้งแรกๆ ที่นิสิตทดลองใช้ก็ยังมีนักเรียนสนใจจำนวนไม่มาก โดยผู้ที่สนใจก็จะเป็นนักเรียนที่นั่งเรียนบริเวณหน้าชั้นเรียน ส่วนนักเรียนกลุ่มที่นั่งเรียนหลังห้องเรียนยังไม่ค่อยให้ความสนใจ แต่หลังจากมีจำนวนนักเรียนในห้องสนใจมากขึ้น และก่อปรับกับการใช้เทคนิคการเรียกเข้ามามีส่วนร่วมของนิสิต (การที่นิสิตทำการแก้ลงจับสลากร แต่จริงๆ เจาะจงเรียกนักเรียนที่นั่งเรียนหลังห้อง) ทำให้นักเรียนทั้งห้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม และเกิดความเพิ่มพยายามในการตอบคำถามเพื่อทบทวนคำศัพท์ภาษาจีน รวมถึงนักเรียนมีความสนใจอย่างมากที่จะสะสมการ์ดเพิ่มพลังในการเรียนทุกคน โดยในช่วงระหว่างการดำเนินกิจกรรม จะพบว่า นักเรียนในชั้นเรียนมีแต่รอยยิ้ม และเสียงเรียกร้องถึงความต้องการให้นิสิตปฏิบัติการสอนจับสลากรเรียกเลขที่ของตนเองขึ้นมาตอบคำถามสอดคล้องกับ Burden (2003: 133) ที่นำเสนอในกรณีศึกษาของครูสอนวิชาภาษาจีนกุญจ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่โรงเรียนมัธยมศึกษา Baltimore, Maryland ที่ได้เลือกใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยการแสดงปฐปัสดว เป็นคะแนนพิเศษ โดยมีรายละเอียดการสอนดังนี้ เมื่อนักเรียนทำงานที่ครุ่นคิดนานๆ จึงต้องรับคะแนนพิเศษ แต่ถ้าหากนักเรียนทำงานที่ครุ่นคิดนานๆ แต่ไม่ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ก็จะต้องหักคะแนน แต่ถ้าหากนักเรียนทำงานที่ครุ่นคิดนานๆ แต่ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ก็จะได้รับคะแนนพิเศษ

ต้อง นักเรียนจะได้รับแสดงปูรปัตติไว้ประสม โดยครูผู้สอนกล่าวว่าแสดงปืนเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการสร้างแรงบันดาลใจ กำลังใจในการเรียน และเพื่อการสร้างความเพียรพยายามที่มากกว่าการชมเชยของครูผู้สอนที่ใช้ทั่วๆ ไป

4) เปิดกว้างเพื่อผู้เรียนได้เรียนรู้

การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้ควบคุมตนเอง ดำเนินกิจกรรมเอง และบังคับตนเองให้เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ ส่วนหนึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนจะมีความเป็นอิสระในการเรียนรู้ ซึ่งการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้สามารถทำได้ด้วยการจัดกลุ่มเรียนให้ผู้เรียนได้ทำงานที่ครูผู้สอนมอบหมาย โดยการจัดกลุ่มนักเรียนควรกำหนดให้มีขนาดที่พอเหมาะสมกับปริมาณงาน ขนาดของห้องเรียน เวลาเรียน และระดับความยากง่ายของงาน การทำงานกลุ่มนี้ถ้ามีบรรยากาศของ การแข่งขันร่วมด้วยแล้วจะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียน มีความสนุกสนาน ตื่นเต้น และท้าทาย ส่วนนี้เองจะสร้างแรงจูงใจภายในของนักเรียนได้อย่างดี

กรณีศึกษาที่ 10

นิสิตปฏิบัติการสอน สาขาวิชาการสอนภาษาจีน โรงเรียนทุ่งศุขลาพิทยา (กรุงไทยอนุเคราะห์) ช.ชลบุรี นิสิตปฏิบัติการสอนได้มอบหมายงานกลุ่มให้ห้องเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ทำโครงการ “กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนทบทวนบทเรียน” เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความยากในการเขียน การอ่าน และการออกเสียง นิสิตปฏิบัติการสอนจึงมอบหมายงานกลุ่มที่เป็นโครงการ โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องทำสื่อเพื่อทบทวนบทเรียนให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับมอบหมายบทเรียนตามความยากง่ายที่เหมาะสม มีการแข่งขันในการนำเสนอ

โดยใช้เวลาสั้นๆ โครงการนักเรียนจะเป็นกิจกรรม เกมหรือบทบาทสมมติ ที่นำสู่ไป เพื่อนำมาใช้ในเป็นสื่อในการทบทวนความรู้ในบทเรียนที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพไปพร้อมกับการสร้างสรรค์การมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม ซึ่งทั้งหมดเป็นผลทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจภายในได้อย่างมาก สอดคล้องกับ Dembo and Seli. (2008: 84) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมทางเดือด ระดับการมีส่วนร่วมของกิจกรรมการเรียนการสอน และการสร้างความเพียรพยายาม เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการจูงใจนักเรียน ในการให้โอกาสผู้เรียนเรียนรู้ทำความเข้าใจบทเรียนลงบนทำให้บรรยายในชั้นเรียนเกิดความผ่อนคลาย และผู้เรียนจะดำเนินการเรียนรู้ได้ตามที่ได้รับมอบหมาย เพียงครูผู้สอนคอยให้คำปรึกษา ความคุ้ม และเสนอแนะจนนักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยตนเองได้

บทสรุป

กลยุทธ์หรือวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนที่นำเสนอเป็นเพียงแนวทางบางส่วนที่นิสิตปฏิบัติการสอนได้สร้างสรรค์สร้าง และทดลองใช้จริงจนเกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการนำไปประยุกต์ใช้ในแต่ละห้องเรียนย่อมมีความแตกต่างกันไม่สามารถนำไปใช้แล้วประสบความสำเร็จได้ทุกกลยุทธ์ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องพิจารณา และศึกษาปัจจัยต่างๆ เช่น ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ความสอดคล้องของเนื้อหาสาระ จำนวนผู้เรียน ช่วงเวลาฯ โดยสุดท้ายแล้วทุกกลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจต้องมาจากความตระหนักและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนของครูผู้สอนก่อน จึงจะสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียนอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- ประทัยด จิระวรพงศ์. (2553). Accelerated learning: กลยุทธ์การเรียนรู้ที่น่าศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 21(2): 4.
- ยุพิน ใจตรง. (2551). การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และ เจตคติต่อวิทยาศาสตร์โดยใช้กิจกรรมโครงการนวัตกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่องของเล่นพื้นบ้านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 20(1): 51.
- อรจรีญ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2545). ยอดกลยุทธ์การจัดการกับชั้นเรียน.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เบรนเน็ท.
- Burden R. P. (2003). Classroom Management: Create a successful learning community. second editions. USA: John Wiley & Sons, Inc.
- Dembo H. M. and Seli. H. (2008). Motivation and Learning Strategies for College Success. Third edition. USA: Taylor & Francis group.
- Ford, M. (1992). Motivating humans : Goal, emotions and personal agency beliefs. Newbury Park, CA: Sage.
- Lepper, M. R. and Hodell, M. (1989). Intrinic Motivation in classroom, Research on Motivation in education, Vol.3 San Diego: Academic Press.
- Maslow, A. (1954). Motivation and personality. New York: Harper & Row.
- Mclean, A. (2003). The Motivated School. London: Pual Chapman Publishing.
- Wolfgang H. C. (2009). Solving Discipline and classroom management problems: Methods and Models for Today's Teachers. Seven editions. USA: John Wiley & Sons,Inc.
- Schunk H. D., Pintrich R. P. and Meece. L. J. (2010). Motivation in Education Theory, Research, and Applications. Third edition. USA: Pearson Prentice hall.